

אִישׁ לְפִי אָכְלוּ

אָמַר מֹשֶׁה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל: לָקְטוּ מִן הַמֶּן
אִישׁ לְפִי אָכְלוּ.

מִי שֵׁישׁ לוֹ בָּנִים הֲרֵבָה - יִלְקֹט הֲרֵבָה.
מִי שֵׁישׁ לוֹ בָּנִים מְעַט - יִלְקֹט מְעַט.
הַמְרֵבָה - יִרְבֶּה.

וְהַמְּעַיֵט - יִמְעֵיט.

הָיוּ בָהֶם אֲנָשִׁים שִׁתְיָנוּקוֹת רַבִּים בְּבֵיתָם.

הָיוּ הַתִּינוּקוֹת קֹטְנִים עֲדִין וְלֹא הָיוּ יְכוּלִים
לְצֵאת אֶל הַשָּׂדֶה לְלַקֵּט אֶת הַמֶּן.

גַּם אִם הֵילָדִים טְרוּדָה הָיְתָה וּמִטְפֶּלֶת בְּתִינוּקוֹת
וְלֹא הָיְתָה שְׁעָתָה פְּנוּיָה לְצֵאת וּלְלַקֵּט.

לֹא יָכַל הָאִישׁ, אָבִי הַתִּינוּקוֹת,

לְשֹׂאת מִשָּׂא גָדוֹל מִן הַשָּׂדֶה

וְלֹא יָכַל לְלַקֵּט מִן הֲרֵבָה, וַהֲבִיא מְעַט.

ועוד היו בהם אנשים שכן אחד להם או שנים
 ומגדלים הם וחוזקים.
 היו האיש והאשה ובנם הולכים וחוזרים כמה פעמים,
 מעמיסים ונושאים מן הרבה מאד וממלאים אהליהם.
 והנה פלא!
 כששקל האיש שהביא מעט ובניו מרבים, מה שהביא,
 היה משקלו לפי נפשות ביתו.
 כששקל האיש, שהביא הרבה ובניו מעטים,
 מה שהביא,
 היה משקלו לפי נפשות ביתו.
 לא הרבה המרבה
 ולא המעט הממעט.
 אמרו: לחנם טרחנו, לחנם עצמנו.
 איש לפי אכלו נותן לנו ה' אלהינו.

בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי יֵצְאוּ יִשְׂרָאֵל לְלֶקֶט מִן בְּשׂוּדָה.
אָמְרוּ: מָחָר שַׁבָּת, לֹא נוּכַל לֵצֵאת לְלֶקֶט מִן בְּשַׁבָּת.
לָקְטוּ הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי כְּפָלִים כְּמַה שְּׁלָקְטוּ בְּכָל יוֹם.
רָאוּ אוֹתָם נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל, וַהֲנִהּ הֵם מְלַקְטִים מִן הָרֶבֶה.
אָמְרוּ: הִנֵּה הֵם חוֹזְרִים וּמְלַקְטִים יוֹתֵר מִכִּפֵּי צֶרֶפָּם,
כְּמוֹ שֶׁעָשׂוּ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן שֶׁיָּרַד בּוֹ הַמָּן.

אָמְרוּ הַנְּשִׂאִים לְמַלְקָטִים:

עַד מָתִי לֹא תֵאֱמִינוּ בֵּה' אֱלֹהֵיכֶם?!

הֲלֹא רָאִיתֶם כִּי הוּא זֶן וּמַפְרִינֵס אֶתְכֶם בְּכָל יוֹם.

הֲלֹא רָאִיתֶם אֶת הַתּוֹלְעִים שֶׁעָלוּ בְּמֶן שְׁנוֹתֵיכֶם!

הֲלֹא הָרִיחוֹתֶם אֶת רִיחוֹ הָרָע!

עַד מָתִי לֹא תִשְׁמְעוּ בְּקוֹל ה' לְלֶקֶט אִישׁ לְפִי אֲכָלוּ

בְּכָל יוֹם?!

בָּאוּ נְשִׂאֵי הָעֵדָה אֶל מֹשֶׁה וְאָמְרוּ:

חֲזְרוּ וּחְטְאוּ יִשְׂרָאֵל, לֹא הֵאֱמִינוּ בֵּה',

מְלַקְטִים הֵם פִּי שְׁנִיִּים מִן הַנֶּחֱוֶץ לְבַתִּיהֶם!

לֹא כָעֵס מֹשֶׁה וְלֹא קִצָּף.

אָמַר: יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים.

אֶת דְּבַר ה' הֵם שׁוֹמְרִים לַעֲשׂוֹת!

שַׁבָּתוֹן, שַׁבָּת קֹדֶשׁ מָחָר,

מָחָר לֹא יֵמָצְאוּ אֶת הַמָּן בְּשׂוּדָה.

שֵׁשֶׁת יָמִים יִלְקְטוּהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי - שַׁבָּת.

לֹא יִהְיֶה בּוֹ.

אֲכָלוּ יִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת

אֶת אֲשֶׁר הִכִּינוּ לָהֶם בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי.

הָיָה טַעַם הַמָּן בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת כְּטַעַם גֶּן עֵדֶן,

וְרִיחַ טוֹב רִיחוֹ.

וְתוֹלְעִים לֹא עָלוּ בּוֹ.

נחלי ברכה

בְּהַשְׁכַּמַּת הַבֶּקֶר
 הָיוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מְלַקְטִים אֶת הַמֶּן מִן הַשָּׂדוֹת.
 "וְחֵם הַשֶּׁמֶשׁ - וְנָמַס".
 כְּשֶׁנָּמַס הַמֶּן, הָיוּ נַחְלֵי מַיִם נִמְשָׁכִים וְהוֹלְכִים מִמֶּנּוּ.
 הָיוּ אוֹתָם הַמַּיִם בְּאוֹתָם נַחְלִים,
 טוֹבִים וְטָעִימִים וּמְשִׁיבִים נֶפֶשׁ.
 בָּאוּ צְבָאִים וְאַיִלוֹת וְכָל חַיּוֹת הַשָּׂדֶה
 וְשָׁתוּ מִן הַמַּיִם הַטּוֹבִים.
 בָּאוּ גַם בְּנֵי אָדָם וְשָׁתוּ.
 מִי שֶׁהָיָה חוֹלָה - נִרְפָּא.
 מִי שֶׁהָיָה עֶצוּב - שִׂמַּח.
 אָמְרוּ: מֵהֵיכָן נַחְלֵי בִּרְכָה אֵלֶּה זֹרְמִים?
 הִשִּׁיבוּ לָהֶם: מִן הַמִּדְבָּר הֵם זֹרְמִים.
 אֵלֶּה הֵם נַחְלִים מִן הַמֶּן
 אֲשֶׁר הוֹרִיד הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לַעֲמּוֹ יִשְׂרָאֵל.
 הָיוּ תַּמְהִיּוֹת וְאוֹמְרִים: כֹּל כֵּךְ עוֹשֶׂה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 עִם עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל?
 "אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁכָּכָה לוֹ!"

